

Sygn. akt I C 609/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 maja 2017 r.

Sąd Rejonowy w Kwidzynie Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Halina Ostafińska-Kołacka

Protokolant: stażysta Ewelina Gadomska

po rozpoznaniu w dniu 10 maja 2017 roku w Kwidzynie

na rozprawie

z powództwa K. J. i A. D.

przeciwko (...) S.A. w W.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego (...) S.A.

w W. solidarnie na rzecz powodów K. J.

i A. D. kwotę 7.818,65 zł (siedem tysięcy osiemset osiemnaście złotych 65/100) z ustawowymi odsetkami poczynając od dnia 18 lutego 2016 roku do dnia zapłaty;

II. w pozostałym zakresie powództwo oddala;

III. zasądza od pozwanego (...) S.A.

w W. solidarnie na rzecz powodów K. J.

i A. D. kwotę 389,00 zł (trzysta osiemdziesiąt dziewięć złotych 00/100) tytułem zwrotu opłaty sądowej, kwotę 2.345,00 zł (dwa tysiące trzysta czterdzieści pięć złotych 00/100) tytułem kosztów zastępstwa procesowego oraz kwotę 970,00 zł (dziewięćset siedemdziesiąt złotych 00/100) tytułem zwrotu części wyłożonej zaliczki na poczet sporządzenia opinii przez biegłego sądowego;

IV. nakazuje uiścić na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Kwidzynie pozwanemu (...) S.A. w W. kwotę 103,79 zł (sto trzy złote 79/100) tytułem wydatków.

Sędzia Sądu Rejonowego

Halina Ostafińska - Kołacka

Sygn. akt I C 609/16

UZASADNIENIE

Powodowie K. J. i A. D. prowadzący jako wspólnicy spółki cywilnej działalność gospodarczą pod firmą (...) s.c. z siedzibą w L. wnieśli pozew przeciwko (...) S.A. z siedzibą w W., domagając się zasądzenia od pozwanego na swoją rzecz kwoty 8.016,98 zł tytułem odszkodowania wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 10 maja 2015 r. do dnia zapłaty oraz kosztami procesu.

W uzasadnieniu pozwu powodowie wskazali, iż w dniu 3 kwietnia 2015 r. doszło do uszkodzenia samochodu B. o nr rej. (...), stanowiącego własność G. G.. (...) S.A. w trakcie postępowania likwidacyjnego wypłacił poszkodowanemu odszkodowanie w wysokości 9.897,32 zł brutto, ponieważ na taką kwotę wycenił koszt naprawy uszkodzonego pojazdu, przy przyjęciu stawki za roboczogodzinę na poziomie 55 zł.

W dniu 24 marca 2016 r. powodowie zawarli umowę cesji dochodzenia należności z tytułu szkody rzeczowej z G. G.. Na mocy tej umowy nabyli wszelkie prawa związane z tytułu w/w szkody. Powodowie dokonali prywatnej kalkulacji, z której wynika, iż koszt naprawy uszkodzonego pojazdu wyniósł 17.914,29 zł brutto.

Jako podstawę odpowiedzialności strony pozwanej za skutki zdarzenia z dnia 03 kwietnia 2015 r. powodowie wskazali umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych zawartą z posiadaczem pojazdu, którym kierował sprawca zdarzenia.

Kwota dochodzona pozwem stanowiła różnicę pomiędzy rzeczywistym kosztem naprawy pojazdu (17.914,29 zł) a kwotą wypłaconą na rzecz poszkodowanego (9.897,31 zł). Powodowie kwestionowali przyjęcie przez (...) S.A. stawki za roboczogodzinę na poziomie 55 zł, ponieważ towarzystwa ubezpieczeniowe przy rozliczaniu tzw. „szkód całkowitych” stosują stawki w granicach od 12 zł netto do 160 zł netto, a brak jest argumentów przemawiających za stosowaniem innych stawek przy rozliczaniu „szkody częściowej”, tym bardziej, że ustawa z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych nie daje uprawnień do takiego różnicowania.

Pozwany (...) S.A. z siedzibą w W. w odpowiedzi na pozew wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie solidarnie od powodów na jego rzecz kosztów procesu.

W uzasadnieniu pozwany wskazał, iż kwestionuje roszczenie pozwu tak co do zasady, jak i wysokości, podnosząc zarzut niewykazania, a z ostrożności znacznego i bezzasadnego zawyżenia szkody w pojeździe B. nr rej. (...). Zdaniem pozwanego wypłacone odszkodowanie w kwocie 9.897,31 zł w pełni rekompensuje szkody wynikłe ze zdarzenia z 3 kwietnia 2015 r., ponieważ pozwala na doprowadzenie uszkodzonego pojazdu do stanu technicznego sprzed wypadku. Roszczenie o zapłatę dodatkowej kwoty 8.016,98 zł jest wobec powyższego nieuzasadnione. Pozwany podniósł, że kwota dochodzona pozwem została wyliczona w oparciu o zawyżone stawki za roboczogodzinę za prace blacharskie i lakiernicze. Stawki te nie odpowiadają cenom z rynku usług naprawczych na obszarze K. i okolic.

Ponadto strona pozwana poddała w wątpliwość roszczenie powodów o odsetki za opóźnienie od kwoty 8.016,98 zł od dnia 10 maja 2015 r. do dnia zapłaty, gdyż szkodę zgłoszono pozwanemu dopiero dnia 24 lipca 2015 r. Pozwany podniósł, że ubezpieczyciel obowiązany jest spełnić świadczenie w terminie 30 dni licząc od daty zawiadomienia o wypadku, zatem kierowane wobec niego roszczenie o odsetki w niniejszej sprawie może dotyczyć najwyżej okresu od dnia 25 sierpnia 2015 r.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 3 kwietnia 2015 roku o godz. 21:50 na ulicy (...) w S. doszło do wypadku komunikacyjnego. A. S. kierujący samochodem marki F. wymusił pierwszeństwo przejazdu, wskutek czego doszło do zderzenia z jadącym pojazdem marki B. (...), który następnie uderzył w jadący z przeciwnej strony samochód marki B. (...) o numerze rejestracyjnym (...), prowadzony przez P. A.. Właścicielem uszkodzonego pojazdu był G. G.. W wyniku wypadku w pojeździe uległy uszkodzeniu błotnik tylny lewy, drzwi tylne lewe, próg lewy, napinacz pasa od kierowcy oraz poduszki powietrzne.

Sprawca wypadku A. S. posiadał obowiązkowe ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych u pozwanego (...) S.A. z siedzibą w W.. Właściciel pojazdu G. G. w dniu 3 kwietnia 2015 r. zgłosił szkodę do (...) S.A., ponieważ posiadał u w/w ubezpieczyciela ubezpieczenie AC i OC.

Na podstawie kalkulacji naprawy nr (...) z dnia 15 kwietnia 2015 r. wykonanej na zlecenie (...) S.A. koszty naprawy uszkodzonego pojazdu zostały oszacowane na kwotę 9.897,32 zł.

Poszkodowany w wiadomości wysłanej do ubezpieczyciela drogą elektroniczną w dniu 23 kwietnia 2015 r. oświadczył, że jego zdaniem powyższa kwota jest zaniżona, w związku z czym wnosi o dokonanie ponownej wyceny.

(...) S.A. w dniu 29 kwietnia 2015 r. w odpowiedzi na powyższą wiadomość zlecił poszkodowanemu udanie się do zakładu sieci naprawczej posiadającego autoryzację B.. Ponieważ właściciel pojazdu nie zastosował się do wskazań ubezpieczyciela, odszkodowanie zostało mu przyznane w wysokości zgodnej z kosztorysem naprawy z dnia 15 kwietnia 2015 r., tj. 9.897,32 zł.

G. G. za kwotę otrzymaną tytułem odszkodowania nie był w stanie pokryć wszystkich kosztów naprawy pojazdu, dlatego żeby zmieścić się w w/w kwocie, naprawiał samochód nie w profesjonalnym warsztacie, lecz we własnym zakresie, przy pomocy znajomego C. G., korzystając z używanych części zamiennych.

(dowód: fakt bezsporny, oświadczenia uczestników zdarzenia drogowego – k. 32, wydruk z bazy danych Ubezpieczeniowego Funduszu Gwarancyjnego – k. 12, kalkulacja naprawy nr (...) – k. 22 – 28, pismo informujące o przyznanej odszkodowaniu – k. 29, wiadomość (...) S.A. do G. G. – k. 30, zeznania świadka G. G. – k. 73v, zgłoszenie szkody (...) – k. 59 – 60, akta postępowania likwidacyjnego)

W dniu 24 marca 2016 r. G. G. dokonał cesji wierzytelności w stosunku do pozwanego wynikającej z tytułu uszkodzenia w/w pojazdu na rzecz K. J. i A. D. działających jako (...) S.C. w L., o czym poinformował stronę pozwaną pismem z dnia 24 marca 2016 r.

Powodowie w dniu 31 marca 2016 r. we własnym zakresie dokonali kalkulacji kosztów naprawy pojazdu uszkodzonego w wypadku, która wykazała, że koszty naprawy wyniosły 17.914,29 zł.

W dniu 31 marca 2016 r. powodowie wysłali do (...) S.A. wezwanie do zapłaty brakującej kwoty kosztów naprawy w wysokości 8.016,98 zł. Do wezwania powodowie załączyli kalkulację kosztów naprawy nr (...).

Pozwany pismem z dnia 29 kwietnia 2016 r. w odpowiedzi na wezwanie do zapłaty oświadczył, iż jego zdaniem brak jest podstaw do zmiany stanowiska dotyczącego wartości przyznanego odszkodowania. Podniósł, że przedstawiona kalkulacja stanowi jedynie symulację kosztów naprawy i jako taka nie może stanowić podstawy do dopłaty odszkodowania.

(dowód: umowa przelewu wierzytelności – k. 13 – 14; zawiadomienie o przelewie wierzytelności – k. 15; kalkulacja naprawy nr 324/03/16 – k. 16 – 21, wezwanie do zapłaty – k. 10 – 11, odpowiedź pozwanego na wezwanie do zapłaty – k. 31)

Kwota odszkodowania przyznana przez (...) S.A. w wysokości 9.897,31 zł nie pozwala na przywrócenie uszkodzonego pojazdu marki B. do stanu sprzed kolizji z dnia 03 kwietnia 2015 roku. Przy zastosowaniu stawek za jedną roboczogodzinę pracochłonności w wysokości 90 zł netto za prace blacharsko – mechaniczne i 95 zł za prace lakiernicze (czyli w najniższej wysokości na rynku lokalnym w K. pozwalającej na przywrócenie stanu technicznego i walorów estetycznych pojazdu przed szkody) koszty naprawy nie powinny przekroczyć 17.715,96 zł.

(dowody: opinia biegłego W. Z. – k. 82 – 105, opinia uzupełniająca biegłego W. Z. – k. 137 – 148)

Sąd zważył co następuje:

Sąd ustalił powyższy stan faktyczny na podstawie wyżej wymienionych dokumentów, których prawdziwości strony nie kwestionowały, oraz na podstawie opinii biegłego sądowego W. Z., która w ocenie Sądu została sporządzona w sposób profesjonalny i rzetelny.

Stan faktyczny w sprawie jest w znacznej części poza sporem.

Kwestia sporna sprowadza się do ustalenia odpowiedniej wysokości odszkodowania pozwalającego na dokonanie naprawy samochodu marki B. o numerze rejestracyjnym (...) przywracającej pojazd do stanu technicznego i walorów estetycznych sprzed wypadku z dnia 03 kwietnia 2015 r.

Biegły sądowy W. Z. zastosował w opinii trzy wersje naprawy samochodu. W każdej wersji koszty naprawy różnią się w zależności od zastosowania stawek robocizny za prace blacharsko- mechaniczne i za prace lakiernicze.

Wersja I przewiduje koszt naprawy w wysokości 17.959,92 złotych, przy zastosowaniu stawek robocizny w wysokości 100 zł, tak jak przyjął powód w swojej kalkulacji naprawy.

Wersja II określa koszt naprawy w wysokości 18.149,73 złotych przy zastosowaniu za prace blacharsko – mechaniczne 104 zł za jedną roboczogodzinę pracochłonności oraz za prace lakiernicze 112 zł za jedną roboczogodzinę pracochłonności.

Z kolei wersja III przewiduje koszt naprawy w wysokości 17.715,96 złotych przy zastosowaniu niższych stawek za robocizną tj. 90 złotych za godziną za prace blacharsko - mechaniczne i 95 złotych za prace lakiernicze.

W ocenie Sądu należy zastosować wersję III opinii.

Biegły sądowy W. Z. podał, iż stawki robocizny na terenie miejsca zamieszkania powoda kształtowały się w granicach od 90 złotych do 110 złotych za prace blacharsko - mechaniczne i w granicach od 95 do 130 złotych za prace lakiernicze. Biegły nie wykluczył możliwości naprawy pojazdu przy zastosowaniu mniejszych stawek robocizny jako gwarantujących prawidłową naprawę, dlatego zdaniem sądu nie ma żadnych przeszkód dla zastosowania kosztów naprawy w wersji III. Sąd przyznał słuszność twierdzeniu pozwanego, że ubezpieczyciel nie jest zobowiązany do wypłaty najwyższej kwoty odszkodowania, a jedynie do zapłaty kwoty pozwalającej na naprawę pojazdu w zakresie uzasadnionym charakterem uszkodzeń i technologią ich naprawy.

Podkreślić należy, że kwota odszkodowania dochodzona pozwem nie jest kwotą kosztów naprawy faktycznie poniesionych przez wierzyciela pierwotnego, tj. właściciela pojazdu. Naprawa przedmiotowego samochodu odbywała się bowiem w sposób amatorski, przy zastosowaniu używanych części i dlatego kosztów tej naprawy powodowie nie byli w stanie wykazać za pomocą żadnych rachunków ani faktur. W takiej sytuacji zasądzenie odszkodowania w najwyższej kwocie prowadziłoby do bezpodstawnego wzbogacenia się strony powodowej kosztem pozwanego.

Pozwany wypłacił wierzycielowi pierwotnemu w toku postępowania likwidacyjnego kwotę 9.897,32 złotych. W związku z powyższym Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powodów pozostałą część odszkodowania w kwocie 7.818.64 złotych (17.715,96 – 9.897,32).

Zgodnie z art. 817 k.c. ubezpieczyciel obowiązany jest spełnić świadczenie w terminie 30 dni, licząc od daty otrzymania zawiadomienia o wypadku. Ponieważ poszkodowany zgłosił szkodę pozwanemu w dniu 19 stycznia 2016 r., co wynika z akt postępowania likwidacyjnego, tym samym należało zasądzić odsetki za opóźnienie od dnia 18 lutego 2016 r. do dnia zapłaty.

W związku z powyższym Sąd na podstawie przepisu 822 § 1 i § 2 k.c. i mając na uwadze przepis art. 34 ust.1 ustawy z dnia 22 maja 2003 roku o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz.U. z 2003 roku, Nr 124, poz.1152 z późn. zm.) orzekł jak w punkcie I.

W pozostałym zakresie sąd powództwo oddalił, o czym orzeczono w punkcie II.

Rozstrzygnięcie o kosztach Sąd oparł na zasadzie przepisu art. 98 § 1 k.p.c. w zw. z § 2 pkt 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. z 2015 r. poz. 1804).

Powód wygrał sprawę w 97%. Zatem pozwany jako strona przegrywająca sprawę ma obowiązek zwrócić powodowi solidarnie kwotę 389,00 zł tytułem zwrotu opłaty sądowej, koszty zastępstwa procesowego w wysokości 2.345,00 złotych oraz część wyłożonej zaliczki na poczet sporządzenia opinii przez biegłego sądowego w wysokości 970 złotych.

W toku postępowania strony wpłaciły zaliczki na poczet wynagrodzenia biegłego w kwotach po 1000 zł. Referendarz Sądowy w tut. Sądzie postanowieniem z dnia 26 października 2016 r. przyznał biegłemu wynagrodzenie w kwocie 1.415,63 zł, zaś postanowieniem z dnia 16 lutego 2017 r. wynagrodzenie w kwocie 688,16 zł. Łączna kwota wynagrodzenia biegłego wyniosła zatem 2.103,79 zł, przy czym do kwoty 2000 zł została wypłacona z zaliczek uiszczonych przez strony. W związku z powyższym Sąd nakazał ściągnąć od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Kwidzynie kwotę 103,79 zł tytułem brakujących wydatków na podstawie art. 83 ust. 2 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (tekst ujednolicony Dz. U. z 2016 r. poz. 623).